

הצעת חוק לתיקון פקודת המכס (מס'...), התשע"ח - 2018

תיקון סעיף 1

1. בפקודת המכס¹ (להלן-הפקודה), בסעיף 1-

(1) אחרי ההגדרה "הישבון" יבוא:

"הצהרת יבוא" – כמשמעותה בסעיף 62;

"הצהרת יצוא" – כמשמעותה בסעיף 103;

"חוק חתימה אלקטרונית" - חוק חתימה אלקטרונית, התשס"א-
2001;

"חוק מס ערך מוסף" – חוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975³;

"חוק סוכני המכס" – חוק סוכני המכס, התשכ"ה-1964⁴;

(2) ההגדרה "ימים" - תימוח;

(3) בהגדרה "מחסן רשוי", במקום "רשומים להחסנה" יבוא "שהותרו
לאחסנה כמשמעותם בפרק חמישי";

(4) במקום ההגדרה "מנהל" יבוא:

"המנהל" - כהגדרתו בפקודת מס הכנסה⁵;

(5) אחרי ההגדרה "מסי יבוא" יבוא:

"מסמכי העדפה" - מסמכים המונפקים בהתאם להסכם סחר שישראל
צד לו המעניק בין השאר העדפה בשיעורי מכס, אשר כוללים
הצהרות בדבר מקורם של הטובין ועמידתם בתנאים לקבלת
העדפה בשיעורי מכס לפי אותו הסכם; לעניין הגדרה זו,
"העדפה" – לרבות הפחתה או פטור;

"מסר אלקטרוני" – כהגדרתו בחוק חתימה אלקטרונית;

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 3, עמ' 39.

² ס"ח התשס"א, עמ' 210.

³ ס"ח התשל"ו, עמ' 52.

⁴ ס"ח התשכ"ה, עמ' 16.

⁵ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120.

"מצהר" – כמשמעותו בסעיף 53;";

"משלח בינלאומי" - כהגדרתו בחוק סוכני המכס;";

(6) במקום ההגדרה "נמל" יבוא:

"נמל" - כל אחד מאלה:

(1) נמל כהגדרתו בפקודת הנמלים [נוסח חדש], התשל"א-

1971⁶, שהמנהל אישר לעניין פקודה זו;

(2) שדה תעופה כהגדרתו בחוק רשות שדות התעופה,

התשל"ז-1977⁷, שהמנהל אישר לעניין פקודה זו;

(3) מסופי מעבר כהגדרתם בחוק רשות שדות התעופה (הוראת

שעה), התש"ם-1980⁸, שהמנהל אישר לעניין פקודה זו;

(4) מקום אחר ששר האוצר קבע, בצותחנות גבול לפי צו

הכניסה (תחנות גבול), התשמ"ז-1987, שהמנהל אישר לעניין

פקודה זו;

"סוכן מכס" - כהגדרתו בחוק סוכני המכס;";

(7) אחרי ההגדרה "רשות-המכס" יבוא:

"שטעון" - יצוא אל מחוץ לישראל של טובין שיובאו, ובלבד שהטובין

היו נתונים לפיקוח המכס משעת הבאתם לישראל עד יצואם

מישראל, והכל בין אם הטובין נפרקו בישראל מכלי הובלה,

בנמל, והוטענו על גבי כלי הובלה אחר, באותו נמל או בנמל אחר,

ובין אם לא נפרקו בישראל;".

תיקון סעיף 6 .2 בסעיף 6 לפקודה -

(1) בסעיף קטן (א), פסקה (3) - תימחק;

(2) בסעיף קטן (ב), המילה "נמלים" - תימחק.

ביטול סעיפים 11 ו-3 .3 סעיפים 11 ו-12 לפקודה - בטלים.

12

תיקון כותרת פרק 4 .4 בכותרת פרק שלישי לפקודה, במקום "רישום" יבוא "הצהרות".

שלישי

⁶ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 20, עמ' 443.

⁷ ס"ח התשל"ז, עמ' 182.

⁸ ס"ח התש"ם, עמ' 104.

- תיקון סעיף 14 5. בסעיף 14 לפקודה-
- (1) פסקה (2) - תימחק ;
- (2) בפסקה (3), המלים "ויצואם כפוף לקיום תנאי או הגבלה לפי כל חיקוק" - יימחקו ואחרי "שנקבעו ליצוא" יבוא "או משעה שהוגשה לגביהם הצהרת יצוא לפי הוראות סימן ב' לפרק שישי, לפי המוקדם".
- תיקון סעיף 15 6. בסעיף 15 לפקודה, בכל מקום, במקום "שיט" יבוא "הובלה" ובמקום "השיט" יבוא "ההובלה".
- החלפת סעיף 24 7. במקום סעיף 24 לפקודה יבוא :
- "הצהרות 24. טובין מיובאים או טובין שנועדו ליצוא, תוגש לגביהם לרשות המכס הצהרת יבוא לפי הוראות סימן ה' לפרק רביעי או הצהרת יצוא לפי הוראות סימן ב' לפרק שישי, לפי העניין."
- ביטול סעיפים 26 עד 29 8. סעיפים 26 עד 29 לפקודה – בטלים.
- תיקון סעיף 30 9. בסעיף 30 לפקודה, לפני "טובין שהם" יבוא "על אף האמור בסעיף 24", ובמקום "רשמו" יבוא "הצהרת יבוא או הצהרת יצוא, לפי העניין".
- תיקון סעיף 31 10. בסעיף 31(א) לפקודה, במקום "או להתרת הרשמון שלהם" יבוא "או למתן התרה לגביהם לפי הוראות סעיף 65 לרבות כפי שהוחל בסעיף 103(ו)".
- תיקון סעיף 39 11. בסעיף 39(א) לפקודה, לפני "בטובין שיובאו" יבוא "על אף האמור בסעיף 24", במקום "ההצהרה בטופס או בתווית" יבוא "ההצהרה שבטופס או שבתווית", ובמקום "הרשמון הנדרש לפי פקודה" יבוא "הצהרת היבוא הנדרשת לפי סימן ה' לפרק רביעי".
- ביטול סעיף 39א 12. סעיף 39א לפקודה-בטל.
- תיקון סעיף 44 13. בסעיף 44 לפקודה-
- (1) האמור בו יסומן "א)", ובו, במקום "באניה שסרה" יבוא "בכלי הובלה המגיע" ובמקום "האניה" יבוא "כלי ההובלה";
- (2) אחרי סעיף קטן (א) יבוא :
- "(ב) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו לעניין טובין ששטעונם אסור לפי כל דין או שהסחר בהם אסור לפי כל דין או התחייבות בין-לאומית של ישראל."

תיקון סעיף 45 14. בסעיף 45(2) לפקודה, במקום "תסקיר" יבוא "מצהר".

~~הוספת סעיף 52א 15. אחרי סעיף 52 לפקודה יבוא:~~

~~א52: קברניט של אנייה המגיעה לישראל, עובד-אנייה
שאלות ולהגיש
מסמכים בעניין
אנייה
אחראי שהקברניט הסמיכו לעניין זה או בעל
האנייה חייב-~~

~~(1) להשיב לפקיד מכס על שאלות בעניין
האנייה, מטענה, צוות עובדיה, נוסעיה, צידתה
ונסעיה;~~

~~(2) להגיש לפקיד מכס כל תעודה או מסמך אחר
שידרוש בעניין האנייה ומטענה."~~

תיקון כותרת סימן 15-16. בכותרת סימן ג' בפרק רביעי לפקודה, במקום "תסקיר" יבוא "מצהר".
ג' בפרק רביעי

החלפת סעיפים 53 16-17. במקום סעיפים 53 ו-54 לפקודה יבוא:

ו-54 והוספת סעיף

א54

53. (א) "הגשת מצהר" (א) הובלו טובין לישראל דרך הים, האוויר או היבשה, תחול חובה להגיש לרשות המכס פרטים על כלי ההובלה וכן פירוט של כלל הטובין במטען המובל בכלי ההובלה, ובכלל זה מטען אשר יעזו הסופי אינו בישראל, ומאפייניהם, וכן פירוט של המכולות הריקות (בחוק זה – מצהר), בהתאם למפורט להלן, לפי העניין:

(1) לעניין מטען שהובל לישראל דרך הים

—

(א) לצורך פריקתו בישראל, יגיש סוכן האנייה ובאין סוכן אנייה – קברניט האנייה את המצהר לא יאוחר מ-24 שעות לפני הגעת האנייה לישראל, או בעת יציאת האנייה לישראל מהנמל האחרון שבו הוטען מטען המובל לישראל, לפי המאוחר,

(1) יגיש סוכן האנייה ובאין
סוכן אנייה - קברניט האנייה
את המצהר לא יאוחר מ-24
שעות לפני הגעת האנייה
לישראל, או בעת יציאת
האנייה לישראל מהנמל
האחרון שבו הוטען מטען
המובל לישראל, לפי
המאוכר;

(2) יגיש משלח בינלאומי את
המצהר לא יאוחר ממועד
פריקת הטובין בנמל.

(ב) לצורך פריקתו מחוץ לישראל,
תגיש חברת הספנות ובאין חברת
ספנות – יגיש הקברניט, את המצהר,
במועדים המפורטים להלן, לפי
העניין:

(1) בהפלגה לנמל בישראל
שצפויה להימשך שישה ימים
או יותר ממועד יציאת האנייה
מהנמל האחרון שבו ביקרה
(בסעיף זה – נמל פקידה) – לא
יאוחר משישה ימים לפני
הגעת האנייה לנמל בישראל;

(2) בהפלגה לנמל בישראל
שצפויה להימשך פחות
משישה ימים ממועד יציאת
האנייה מנמל הפקידה האחרון
– בעת יציאת האנייה מכל נמל
שבו הוטען מטען המובל
לישראל 24 שעות לפני הגעת
האנייה לישראל או בעת
יציאת האנייה מנמל הפקידה
האחרון, לפי המאוכר;

(2) לעניין מטען שהובל לישראל דרך האוויר – תגיש חברת התעופה המובילה את המצוהר לא יאוחר מארבע שעות לפני נחיתת המטוס בישראל, או בעת המראתו לישראל, לפי המאוחר ;

(3) לעניין מטען שהובל לישראל דרך היבשה – יגיש סוכן המכס של היבואן את המצוהר יום אחד לפני הגעתו לישראל, לכל המאוחר.

(ב) המנהל רשאי לקבוע הוראות לעניין תוכן המצוהר ומבנהו.

תיקון טעות במצוהר 54. התגלתה טעות במצוהר שהוגש, רשאי המנהל להתיר הגשת מצוהר מתוקן ; על הגשת מצוהר מתוקן תשולם אגרה בסכום שיקבע שר האוצר בתקנות.

54א. מצוהר, וכל תיקון שלו, יוגשו באמצעות מסר אלקטרוני, בהתאם להוראות לפי פרק ארבעה עשר א'.א

תיקון סעיף 55 17-18. בסעיף 55 לפקודה -

(1) בכותרת השוליים, במקום "בתסקיר" יבוא "בהגשת פרטים";

(2) במקום "תסקיר" יבוא "פרטים".

18. אחרי סעיף 55 לפקודה יבוא-

<u>המגיש מצוהר חייב להקל על פקיד-המכס המוסמך</u>	<u>55א.</u>	<u>"חובה</u>
<u>לכך את הכניסה אל כלי ההובלה; כן עליו להשיב על</u>		<u>להשיב על</u>
<u>כל שאלה ולהגיש כל מסמך בנוגע לכלי ההובלה</u>		<u>שאלות</u>
<u>ולטובין אלה; קברניט של אנייה וחברת התעופה</u>		<u>ולהגיש</u>
<u>המובילה, או כל אדם אחר המכניס טובין לישראל</u>		<u>מסמכים"</u>
<u>בכלי הובלה, עובדיהם שהוסמכו לכך על ידם, ובעלים</u>		
<u>של כלי ההובלה חייבים להשיב לפקיד מכס גם על</u>		
<u>שאלות בעניין כלי ההובלה, צוות עובדיו, נוסעיו,</u>		
<u>צידתו ומסעו".</u>		

תיקון סעיף 56 19. בסעיף 56 לפקודה, במקום "שהרשמון עליהם הותר" יבוא "שניתנה לגביהם התרה לפי הוראות סעיף 65".

החלפת סימן ה' 20. במקום סימן ה' בפרק רביעי לפקודה יבוא:
בפרק רביעי

"סימן ה': הצהרת יבוא

הצהרת יבוא 62. (א) בעל טובין המיובאים לישראל, למעט טובין כאמור המיובאים למטרת שטעון, יגיש עליהם למנהל הצהרת יבוא לאחת מהמטרות האלה (בחוק זה – הצהרת יבוא):

(1) צריכה בארץ;

(2) אחסנה.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א) וחוק סוכני המכס, רשאי המנהל לקבוע, לעניין יבוא לצורך שימוש עצמי כהגדרתו בסעיף 129, תנאים או נסיבות שבהתקיימם רשאי אדם שאינו בעל הטובין, להגיש הצהרת יבוא בעבור בעל הטובין.

(ג) הצהרת היבוא תהיה ערוכה במבנה ולפי פרטים שקבע המנהל בכללים, דרך כלל או לסוגי מקרים, ויצורפו לה כל המסמכים המפורטים להלן, כשהם שלמים וניתנים לקריאה:

(1) חשבונות המכר, שטרי הביטוח, שטרי המטען, מפרט האריזות, שטרי החבילות ומסמכים אחרים הנוגעים לטובין ומלמדים על ערכם במקום קנייתם, לרבות דמי ההובלה, הביטוח ושאר התשלומים ששולמו בשלהם;

(2) אם יבוא הטובין חייב בהיתר יבוא, רישיון יבוא או אישור יבוא – היתר, רישיון או אישור כאמור;

(3) מסמכי העדפה;

(4) מסמך העברת בעלות לפני הגשת

הצהרת יבוא;

(5)(4) כל מסמך אחר שקבע שר
האוצרהמנהל בכללים.

(ד) מסמכים כאמור בסעיף קטן (ג) יכללו כל פרט שקבע המנהל.

(ה) על אף הוראות סעיף קטן (ג)(1) -

- (1) רשאי המנהל לפטור מהחובה לצרף מסמכים כאמור באותו סעיף קטן, כולם או חלקם, בהתקיים תנאים או נסיבות שקבע; (2) רשאי המנהל להורות, לעניין מסמכים כאמור באותו סעיף קטן שיורה, ובהתקיים תנאים שיורה, כי הם יומצאו לרשות המכס לאחר הגשת הצהרת היבוא.

(ו) הגשת הצהרת יבוא לפי הוראות סעיף זה יכול שתיעשה בידי סוכן מכס כאמור בסעיף 168 ובחוק סוכני המכס.

(א) הצהרת יבוא תוגש לאחר הגשת המצהרה, למעט בסוגי מקרים שקבע המנהל בכללים, אך לא יאוחר משלושה חודשים ממועד היבוא, ולעניין טובין שיובאו דרך האוויר – לא יאוחר מ-45 ימים ממועד היבוא.

(ב) לא הוגשה הצהרת יבוא במועד כאמור בסעיף קטן (א), רשאי גובה המכס למכור את הטובין או להשמידם.

הצהרת יבוא, בצירוף המסמכים שיש לצרף לה לפי הוראות סעיף 62(ג), תוגש באמצעות מסר אלקטרוני בהתאם להוראות לפי פרק ארבעה עשר א'.

63. המועד להגשת הצהרת יבוא

64. הגשת הצהרת יבוא במסר אלקטרוני

התרה לגבי טובין 65. (א) הוגשה הצהרת יבוא, רשאי המנהל לתת, הכלולים בהצהרת יבוא באופן מקוון, התרה לגבי הטובין הכלולים בה.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), לא ייתן המנהל התרה כאמור באותו סעיף קטן אם מתקיים אחד מאלה:

(1) המנהל מצא כי לא קוימה הוראה לפי כל דין בקשר לייבוא הטובין, ובכלל זה מצא כי מתקיים אחד מאלה:

(א) ההצהרה כוללת פרטים לא נכונים;

(ב) ההצהרה אינה כוללת פרטים שיש לכלול בה לפי הוראות סעיף 62(ג);

(ג) להצהרה לא צורפו מסמכים שיש לצרף לה לפי הוראות סעיף 62(ג), או שצורפו לה מסמכים כאמור שאינם שלמים או שאינם ניתנים לקריאה;

(ד) לא שולמו מסי יבוא כדין;

(ה) לא שולמה הוצאה שנתחייב בה אדם על פי פקודה זו בקשר לטובין המיובאים;

(2) לא ניתנה ערובה לקיום הוראות פקודה זו שדרש המנהל.

(ג) נתן המנהל התרה לגבי טובין הכלולים בהצהרת יבוא, כאמור בסעיף קטן (א), ינהגו בטובין האמורים על פי ההצהרה.

(ד) החליט המנהל, כאמור בסעיף קטן (ב), שלא לתת התרה, יודיע על כך למגיש ההצהרה.

(ה) על אף הוראות סעיף קטן (ג), נתן המנהל התרה לגבי טובין הכלולים בהצהרת יבוא, כאמור בסעיף קטן (א), והיה לו יסוד סביר להניח, טרם מסירתם של הטובין לצריכה בארץ, כי מתקיים לגבי הצהרת היבוא שהם נכללו בה האמור בסעיף קטן (ב), רשאי הוא להתלות את ההתרה או לבטלה.

שמירת מסמכים 65א. הוגשה הצהרת יבוא, ישמור בעל הטובין את ההצהרה וכל מסמך שצורף אליה לפי סעיף 62(ג), בהתאם לכללים שיקבע המנהל.

חובה להשיב על 65ב. מי שמגיש הצהרת יבוא חייב להשיב על כל שאלה שאלות בנוגע לטובין הכלולים בהצהרה, אם נדרש לכך בידי פקיד מכס.

הגשת מסמך אחר 65ג. על אף הוראות סעיף 62(א), רשאי המנהל להתיר, במקום הצהרת יבוא כלל או בסוגי מקרים שקבע, הגשת מסמך אחר, במקום הצהרת יבוא; התיר כאמור, יראו מסמך כאמור, לעניין כל דין, כהצהרת יבוא.

תיקון ביטול סעיף 21. בסעיף 67 לפקודה בטל -

67

~~(1) במקום כותרת השוליים יבוא "כניסה לכלי הובלה המוביל טובין ביבוא שלא בדרך היס";~~

~~(2) הקטע החל במלים "מיד לאחר שהגיעו" עד המלים "וחייב הוא" יימחק.~~

החלפת סעיף 68 22. במקום סעיף 68 לפקודה יבוא:

"רישיון מחסן 68. (א) בעל מחסן לא יאחסן בו טובין הנתונים לפיקוח רשות מכס אלא אם כן ניתן לו רישיון לכך מאת המנהל ובהתאם לתנאים שקבע המנהל ברישיון (בפרק זה – רישיון מחסן); המנהל רשאי לקבוע ברישיון את סוגי הטובין שניתן לאחסן כאמור במחסן.

(ב) בעל רישיון מחסן יאחסן במחסן בהתאם להוראות לפי סעיף קטן (א) רק טובין שהוגשה לגביהם הצהרת יבוא לשם אחסנה, כאמור בסעיף 62(א)(2), וניתנה לגביהם התרה (בפרק זה – טובין שהותרו לאחסנה), ואולם רשאי המנהל, מטעמים מיוחדים או בסוגי מקרים שיקבע, להורות על אחסנת טובין שלא הוגשה לגביהם הצהרה כאמור.

(ג) שר האוצר יקבע אילו סוגי טובין ניתן לאחסן במחסן רשוי מכל סוג, ותנאים לאחסנת טובין כאמור.

תיקון סעיף 74 .23 בסעיף 74 לפקודה -

(1) בכותרת השוליים, במקום "ההחסנה" יבוא "האחסנה";

(2) במקום "שנרשמו להחסנה" יבוא "שהותרו לאחסנה" ובמקום "ההחסנה הוגמרה" יבוא "האחסנה הסתיימה".

תיקון סעיף 75 .24 בסעיף 75 לפקודה, במקום "שנרשמו להחסנה ולא הוחסנו" יבוא "שהותרו לאחסנה ולא אוחסנו".

תיקון סעיף 76 .25 בסעיף 76 לפקודה, במקום "שנרשמו להחסנה" יבוא "שהותרו לאחסנה", ובמקום "עריכת הרשימה" יבוא "הגשת הצהרת היבוא לגביהם".

תיקון סעיף 86 .26 בסעיף 86 לפקודה, במקום "רשמו" יבוא "הגשת הצהרת יבוא".

החלפת סעיף 91 .27 במקום סעיף 91 לפקודה יבוא:

"הצהרה על טובין 91. (א) בעל טובין מוחסנים המבקש להוציא טובין מוחסנים והתרתם כאמור, כולם או חלקם, ממחסן רשוי, יגיש עליהם למנהל הצהרה שהיא אחת מאלה:

(1) הצהרת יבוא לשם צריכה בארץ;

(2) הצהרת יצוא;

(3) הצהרת יבוא לשם אחסנה במחסן רשוי אחר.

(ב) לעניין הגשת הצהרה כאמור בסעיף קטן (א) ולעניין מתן התרה לגבי הטובין הכלולים בה יחולו, בשינויים המחויבים, הוראות הסעיפים המפורטים להלן, לפי העניין:

(1) לעניין הצהרה כאמור בסעיף קטן (א)(1) או (3) – סעיפים 62(ב) עד (ה) ו-63 עד 65ג;

(2) לעניין הצהרה כאמור בסעיף קטן (א)(2) – סעיפים 103(ב) עד (ו) ו-104.

תיקון סעיף 92 .28 בסעיף 92 לפקודה, במקום "טובין שהוחסנו או שנרשמו להחסנה או למסירה מן המחסן" יבוא "טובין שאוחסנו, טובין שהוגשה לגביהם הצהרת יבוא לשם אחסנה או טובין מוחסנים שהוגשה לגביהם הצהרה כאמור בסעיף 91(א)", ובמקום "סילוקם" יבוא "העברתם".

תיקון סעיף 93 .29 בסעיף 93 לפקודה, במקום הרישה עד המילים "או לשם ייצוא" יבוא "טובין מוחסנים שהוגשה לגביהם הצהרה כאמור בסעיף 91(א)(2) או (3), וניתנה לגביהם התרה".

החלפת סעיף 94 .30 במקום סעיף 94 לפקודה יבוא:

"אחסנה להלכה .94 טובין שהותרו לאחסנה, לרבות טובין שהוגשה לגביהם הצהרה כאמור בסעיף 91(א)(3) (בסעיף זה – ההצהרה הראשונה) וניתנה לגביהם התרה, ולפני שאוחסנו הוגשה לגביהם הצהרת יבוא כאמור בסעיף 91(א)(1) או (3), יראו אותם כטובין שאוחסנו בהתאם להצהרה הראשונה."

תיקון סעיף 98 .31 בסעיף 98 לפקודה, במקום "שנרשמו ברשמון שנקבע, להפקדה" יבוא "שהותרו לאחסנה", ובמקום "מיום שהופקדו" יבוא "מיום שאוחסנו".

החלפת סעיפים 103 .32 במקום סעיפים 103 ו-104 לפקודה יבוא:

104-ו

"הצהרת יצוא .103 (א) בעל טובין המבקש לייצאם מישראל, יגיש עליהם למנהל הצהרת יצוא.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א) וחוק סוכני המכס, רשאי המנהל לקבוע תנאים או נסיבות שבהתקיימן רשאי אדם שאינו בעל הטובין להגיש הצהרת יצוא בעבור בעל הטובין.

(ג) הצהרת היצוא תהיה ערוכה במבנה ולפי פרטים שקבע המנהל בכללים, דרך כלל או לסוגי מקרים, ויצורפו לה כל המסמכים המפורטים להלן, כשהם שלמים וניתנים לקריאה:

(1) חשבונות המכר, שטר המטען ומפרט אריזות;

(2) אם יצוא הטובין חייב בהיתר יצוא, רישיון יצוא או אישור יצוא – היתר, רישיון או אישור כאמור;

(3) מסמכי העדפה או חשבונית הצהרה כמשמעותה בהסכם בדבר הקמת אזור תעשייה מוכר (- Qualified Industrial Zone (QIZ), לפי העניין;

(4) כל מסמך אחר שקבע שר האוצר.

(ד) על אף הוראות סעיף קטן (ג), רשאי המנהל לפטור מהחובה לצרף מסמכים כאמור באותו סעיף קטן, כולם או חלקם, בהתקיים תנאים או נסיבות שקבע.

(ה) הצהרת יצוא תוגש בטרם יוצאו הטובין מישראל, ואולם רשאי המנהל לקבוע פרטים או מסמכים שיהיה ניתן להגיש או לצרף להצהרה עד תום חמישה ימי עסקים ממועד יצוא הטובין.

(ו) הגשת הצהרת יצוא לפי הוראות סעיף זה יכול שתיעשה בידי סוכן מכס כאמור בסעיף 168 ובחוק סוכני המכס.

(ז) הוראות סעיפים 64 עד 65 ד יחולו לעניין הצהרת יצוא, בשינויים המחויבים ובשינוי זה: על אף האמור בסעיף 65(ב), המנהל לא ייתן התרה אם מצא כי לא קוימה הוראת דין בקשר לייצוא הטובין, או אם הטובין לא הובאו לאתר בפיקוח המכס.

104. (א) טובין שלא יוצאו 104. (א) טובין שהוגשה לגביהם הצהרת יצוא וניתנה לגביהם התרה, או טובין שהיו תחת פיקוח המכס לצורך יצואם, ולא יוצאו מישראל, רשאי בעל הטובין להגיש, בתוך שלושה חודשים מיום מתן ההתרה לגביהם או מיום שהובאו למקום שנקבע לייצוא, לפי העניין, ולעניין טובין המיוצאים דרך האוויר – בתוך 45 ימים מהמועד כאמור, בקשה לשחרורם מפיקוח המכס.

(ב) לא יוצאו טובין כאמור בסעיף קטן (א) מישראל ולא הוגשה בקשה כאמור באותו סעיף קטן עד תום התקופה כאמור בו, רשאי גובה המכס למכור את הטובין או להשמידם.

(ג) בקשה כאמור בסעיף קטן (א) תוגש בדרך שיקבע המנהל."

תיקון סעיף 105 .33 בסעיף 105 לפקודה -

(1) בכותרת השוליים, במקום "תעודות" יבוא "מסמכים";

(2) במקום "תעודות לטובין שנרשמו ליצוא" יבוא "כל תעודה או מסמך הנוגעים לטובין שהוגשה לגביהם הצהרת יצוא" ובמקום "במקום שנרשמו לו" יבוא "במקום האמור בהצהרה".

תיקון סעיף 119 .34 בסעיף 119 לפקודה, במקום "לרשמו היצוא" יבוא "להצהרת היצוא".

תיקון סעיף 120 .35 בסעיף 120 לפקודה, במקום "נרשמה לצריכה בארץ" יבוא "הוגשה לגביה הצהרת יבוא לשם צריכה בארץ וניתנה לגביה התרה".

תיקון סעיף 123 .36 בסעיף 123 לפקודה, במקום "לרשם כדרך שרושמים סחורה או להחסינם" יבוא "להגיש לגביהם הצהרת יבוא או לאחסנם".

הוספת סעיפים .37 תחת כותרת פרק שמיני לפקודה יבוא:

123 א ו-123 ב

123.א. (א) החייב בתשלום מכס על טובין הוא בעל הטובין. "החייב במכס

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), רשאי אדם שאינו בעל הטובין, בהסכמת המנהל ובתנאים שיורה, לקבל על עצמו את תשלום המכס על טובין מסוימים, כולו או מקצתו, ויראוהו מעת הסכמת המנהל כאמור כחייב במכס על אותם טובין.

123.ב. (א) המכס על טובין מיובאים שחלה חובה להגיש לגביהם הצהרת יבוא לפי הוראות סימן ה' בפרק רביעי, ישולם בעת הגשת הצהרת היבוא. תשלום המכס

(ב) המכס על טובין שיובאו בדואר ישולם בעת הגשת הצהרת היבוא, ואם לא הוגשה הצהרת יבוא - בעת קבלתם בסניף הדואר.

(ג) תשלום המכס לפי הוראות סעיף זה ייעשה בדרך שיקבע המנהל.

(ד) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהוראות סעיף 81."

החלפת סעיף 124 : 38. במקום סעיף 124 לפקודה יבוא :

124. (א) מכס ישולם לפי השיעור החל במועד "המועד הקובע לעניין שיעור המכס התשלום.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), המכס על טובין שיובאו באמצעות הדואר ולא הוגשה לגביהם הצהרת יבוא, ישולם לפי השיעור החל במועד עשיית השומה עליהם.

(ג) המכס על טובין מיובאים שחלה חובה להגיש לגביהם הצהרת יבוא לפי הוראות סימן ה' בפרק רביעי, ולא הוגשה לגביהם הצהרת כאמור, ישולם לפי השיעור החל בעת יבואם, ואם מועד יבואם אינו ידוע – בעת עשיית השומה עליהם.

(ד) על אף הוראות סעיף 123ב(א), שוחררו טובין מפיקוח רשות המכס בפטור מותנה, והוכח להנחת דעתו של המנהל כי חדל להתקיים לגביהם תנאי מהתנאים למתן פטור, תחול החובה לשלם את המכס בעד אותם טובין במועד שבו חדל להתקיים התנאי כאמור, ואם המועד האמור אינו ידוע - במועד הגשת הצהרת היבוא, ולפי השיעור החל במועד כאמור; לעניין זה - "פטור מותנה" - פטור או הקלה משיעור המכס החלים לגבי טובין מיובאים בהתקיים תנאי הנוגע לשימוש בטובין, למעט פטור או הקלה החלים בכניסה זמנית, שקבע שר האוצר בצו לפי פקודת תעריף המכס והפטורים.⁹

(ה) שוחררו טובין מפיקוח רשות המכס בפטור ממכס לפי סעיף 162, והוכח להנחת דעתו של המנהל שלא התקיים לגביהם תנאי מהתנאים לפי אותו סעיף למתן פטור, יחולו לעניין החובה לשלם את המכס בעד אותם טובין, ולעניין שיעור המכס שיחול, הוראות סעיף 123ב(א) והוראות סעיף קטן (א), בהתאמה.

(ו) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מההוראות לפי סעיפים 140 ו-160ב.

תיקון סעיף 140 .39 בסעיף 140 לפקודה -

(1) בכותרת השוליים, במקום "בתסקיר" יבוא "במצהר";

(2) במקום "בתסקיר של כלי הובלה" יבוא "במצהר" ובמקום "התסקיר על הטובין" יבוא "המצהר שהטובין נכללים בו".

תיקון סעיף 143 .40 בסעיף 143 לפקודה, במקום "ולפני שנרשמו הטובין לצריכה בארץ" יבוא "ולפני שהוגשה לגבי הטובין הצהרת יבוא לשם צריכה בארץ, כאמור בסעיף 62(א)(1)".

תיקון סעיף 144 .41 בסעיף 144 לפקודה, במקום "תסקיר על האניה" יבוא "מצהר על האנייה ומטענה".

⁹ ע"ר 714, תוס' 1, עמ' (ע) 183, (א) 215.

- ביטול סעיפים 146 ו-147. סעיפים 146 ו-147 לפקודה - בטלים. 42
- 147-ו
- תיקון סעיף 153. 43 בסעיף 153 לפקודה -
- (1) ברישה, במקום "ונרשמו לשימוש בה" יבוא "והוגשה לגביהם הצהרת יבוא לשם צריכה בארץ";
- (2) בפסקה (1), במקום "רישום לשימוש בישראל לאחר שהוחזרו אליה" יבוא "הגשת הצהרת היבוא לגביהם לאחר שהוחזרו לישראל", במקום "שנרשמו כאמור" יבוא "שהוגשה לגביהם ההצהרה כאמור", במקום "ורישום לראשונה" יבוא "והגשת הצהרת היבוא לגביהם לראשונה", ובמקום "הרישום לשימוש בישראל אחרי שהוחזרו אליה" יבוא "הגשת הצהרת היבוא לגביהם לאחר שהוחזרו לישראל";
- (3) בפסקה (2), במקום "שנרשמו לשימוש בישראל לאחר שהוחזרו אליה" יבוא "שהוגשה לגביהם הצהרת היבוא לאחר שהוחזרו לישראל", במקום "שנרשמו כאמור" יבוא "שהוגשה לגביהם ההצהרה כאמור" ובמקום "ורישום לראשונה" יבוא "והגשת הצהרת היבוא לגביהם לראשונה".
- תיקון סעיף 154. 44 בסעיף 154(ג) לפקודה, במקום "ברשמו הטובין" יבוא "בהצהרת היבוא".
- תיקון סעיף 156. 45 בסעיף 156 לפקודה -
- (1) בסעיף קטן (א), המילים "תשעים אחוז מסכום" יימחקו; במקום "תשעים אחוז מסכום המכס ששולם עליהם", יבוא "סכום המכס ששולם עליהם, כולו או מקצתו";
- (2) בסעיף קטן (ב), במקום "לשנה" יבוא "לשלוש שנים" והסיפה החל במלים "ובאישור שר האוצר" – תימחק;
- (3) סעיף קטן (ג) - בטל.
- תיקון סעיף 162 א. 46 בסעיף 162 א לפקודה -
- (1) במקום כותרת השוליים יבוא "אי-מתן התרה לגבי טובין הכלולים בהצהרת יבוא";

(2) במקום "כאמור בסעיף 160" יבוא "כאמור בסעיף קטן (א)(2) של סעיף 160ב", אחרי "שקבע המנהל" יבוא "כאמור בסעיפים קטנים (ב) ו-(ג) של הסעיף האמור", ובמקום הסיפה החל במילים "רשאי גובה המכס" יבוא "רשאי המנהל שלא לתת התרה לגבי טובין של החייב שנכללו בהצהרת יבוא אחרת שהגיש עד לתשלום המכס והריבית".

תיקון סעיף 167 47. בסעיף 167(ב) לפקודה, במקום "רשמונות" יבוא "הצהרות".

החלפת סעיף 168 48. במקום סעיף 168 לפקודה יבוא:

"סוכן מכס 168. (א) בעל טובין רשאי לקיים הוראה מההוראות לפי פקודה זו באמצעות סוכן מכס.

(ב) סוכן מכס לא יפעל בעבור בעל טובין, כאמור בסעיף קטן (א), אלא אם כן הגיש לרשות המכס כתב הרשאה חתום מאת בעל הטובין, בטופס שקבע המנהל ובאופן שקבע; חתימתו של בעל הטובין על כתב ההרשאה כאמור תאומת בדרך שיקבע המנהל.

(ג) כתב הרשאה כאמור בסעיף קטן (ב) יוגש למנהל באמצעות מסר אלקטרוני לפי הוראות פרק ארבעה עשר א'; בהגשת כתב הרשאה לפי הוראות סעיף קטן זה, בידי בעל הטובין, לא יידרש אימות חתימתו כאמור בסעיף קטן (ב).

(ד) על אף הוראות סעיף קטן (א), רשאי נוסע להסמיך כל אדם לפדות בעבורו טובין שהם מטען-לואי של הנוסע."

תיקון סעיף 196 49. בסעיף 196 לפקודה, במקום "שנרשמו שלא כדין" יבוא "שהוגשה לגביהם הצהרת יבוא או הצהרת יצוא שלא כדין".

תיקון סעיף 197 50. בסעיף 197 לפקודה, במקום "רשמון", יבוא "הצהרה לפי פקודה זו".

תיקון סעיף 198 51. בסעיף 198 לפקודה -

(1) בכותרת השוליים, במקום "רשמון נכון" יבוא "הצהרה נכונה";

(2) במקום "או רישומם לשם תשלום מכס או למטרות שבגללן נתבע פטור ממכס" יבוא "או הפרטים שנכללו לגביהם בהצהרת היבוא או בהצהרת היצוא" ובמקום "להתיר כל רשמון עליהם" יבוא "לתת התרה לגבי הטובין הכלולים בהצהרה כאמור".

- תיקון סעיף 204 .52 בסעיף 204 לפקודה-
- (1) בפסקה (9), במקום "רשמון, חשבון מכר" יבוא "הצהרת יבוא, הצהרת יצוא, חשבון מכר";
- (2) בפסקה (14), במקום "ברשמון" יבוא "בהצהרת יבוא או בהצהרת יצוא";
- (3) בסופו יבוא "בסעיף זה, "טובין חבי מכס" – לרבות טובין שחלים עליהם מסי יבוא אחרים".
- תיקון סעיף 212 .53 בסעיף 212 לפקודה, בסעיף קטן (א) -
- (1) בפסקה (4), במקום "רשמון כוזב או לא נכון", יבוא "הצהרת יבוא או הצהרת יצוא כוזבת או לא נכונה";
- (2) בפסקה (12), במקום "בתסקיר של האניה", יבוא "במצהר".
- הוספת פרק שלושה .54 אחרי סעיף 223 לפקודה יבוא:
- עשר א'

"פרק שלושה עשר א': אמצעי אכיפה מינהליים

סימן א': הגדרות

- הגדרות 223א. בפרק זה -
- "יבואן" – בעל טובין המיובאים לישראל שהוא אחד מאלה:
- (1) מי שמייבא טובין לצורכי עסק כהגדרתו בחוק מס ערך מוסף;
- (2) מלכ"ר או מוסד כספי, כהגדרתם בחוק מס ערך מוסף, המייבא טובין לצורך פעילותו;
- (3) מי שמייבא טובין לשימוש עצמי כהגדרתו בסעיף 129, שמתקיימים לגביו תנאים שקבע שר האוצר, בהסכמת שר המשפטים;
- "יצואן" – בעל טובין המבקש לייצאם מישראל, שהוא אחד מאלה:

(1) מי שמייצא טובין לצורכי עסק
כהגדרתו בחוק מס ערך מוסף;

(2) מלכ"ר או מוסד כספי, כהגדרתם
בחוק מס ערך מוסף, המייצא טובין לצורך
פעילותו;

(3) מי שמייצא טובין לשימוש עצמי
כהגדרתו בסעיף 129, שמתקיימים לגביו
תנאים שקבע שר האוצר, בהסכמת שר
המשפטים.

סימן ב': עיצום כספי

עיצום כספי 223.ב. (א) מי שהגיש מצהר הכולל פרטים לא נכונים,
בניגוד להוראות סעיף 53(א), רשאי המנהל להטיל
עליו עיצום כספי לפי הוראות סימן זה בסכום של
2,500 שקלים חדשים; האמור בסעיף זה לא חל על
משלח בינלאומי.

(ב) מי שהפר הוראה מההוראות לפי פקודה זו,
כמפורט להלן, רשאי המנהל להטיל עליו עיצום
כספי לפי הוראות סימן זה, בשיעור של 10%
מהחסר כהגדרתו בחוק מסים עקיפים (מס ששולם
ביתר או בחסר), התשכ"ח-1968¹⁰ הפרש מסי
היבוא, או 5,000 שקלים חדשים, לפי הגבוה:

(1) יבואן שהגיש, בעצמו או באמצעות
סוכן מכס, הצהרת יבוא הכוללת פרט לא
נכון, או שלא צירף להצהרת היבוא שהגיש
כאמור מסמך שהיה עליו לצרף לה, בניגוד
להוראות לפי סעיף 62;

סוכן מכס שהגיש הצהרת יבוא הכוללת פרט
לא נכון, או שלא צירף להצהרת היבוא
שהגיש, מסמך שהיה עליו לצרף לה, בניגוד
להוראות לפי סעיף 62;

(2) יצואן שהגיש, בעצמו או באמצעות סוכן מכס, הצהרת יצוא הכוללת פרט לא נכון, או שלא צירף להצהרת היצוא שהגיש כאמור מסמך שהיה עליו לצרף לה, בניגוד להוראות לפי סעיף 103;

~~סוכן מכס שהגיש הצהרת יצוא הכוללת פרט לא נכון, או שלא צירף להצהרת היצוא שהגיש, מסמך שהיה עליו לצרף לה, בניגוד להוראות לפי סעיף 103;~~

(3) סוכן מכס שפעל בעבור בעל טובין בלא שהגיש לרשות המכס כתב הרשאה, בניגוד להוראות לפי סעיף 168(ב);

בסעיף קטן זה, "מסמך" – למעט מסמך כאמור בסעיף 62(ג)(2) או 103(ג)(2), לפי העניין, שנדרש לפי פקודת היבוא והיצוא [נוסח חדש], התשל"ט-1979¹¹ (להלן – פקודת היבוא והיצוא).

(ג) מי שהפר הוראה מההוראות לפי פקודה זו, רשאי המנהל להטיל עליו עיצום כספי כמפורט להלן, לפי הוראות סימן זה, בגובה 1% מהפרש מסי היבוא שנוצר, אך לא יותר מ-5,000 שקלים חדשים ולא פחות מ-500 שקלים חדשים:

(1) סוכן מכס שהגיש הצהרת יבוא הכוללת פרט לא נכון, או שלא צירף להצהרת היבוא שהגיש, מסמך שהיה עליו לצרף לה, בניגוד להוראות לפי סעיף 62;

(2) סוכן מכס שהגיש הצהרת יצוא הכוללת פרט לא נכון, או שלא צירף להצהרת היצוא שהגיש, מסמך שהיה עליו לצרף לה, בניגוד להוראות לפי סעיף 103;

¹¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 32, עמ' 625.

לא נוצר הפרש מסי יבוא בשל הפרה כאמור בסעיף קטן זה, רשאי המנהל להטיל על המפר עיצום כספי לפי הוראות סימן זה בגובה 500 שקלים חדשים.

(ד) מי שהפר הוראה מהוראות כאמור בסעיף קטן (ג)(1), ההפרה בוצעה באחת הנסיבות המפורטות להלן, ולא נוצר הפרש מסי יבוא בשל הפרה כאמור בסכום העולה על 500 שקלים חדשים להצהרת יבוא בודדת, רשאי המנהל להטיל עליו עיצום כספי לפי הוראות סימן זה, בסכום של 150 שקלים חדשים בגין כל הצהרת יבוא:

(1) סוכן המכס הגיש הצהרת יבוא הכוללת פרט לא נכון אחד לפחות מבין הפרטים הבאים:

(א) מספר יבואן;

(ב) סוג מטבע;

(ג) מקור הטובין;

(ד) מספר שטר המטען;

(ה) סיווג הטובין;

(2) סוכן המכס לא צירף אחד או יותר מהמסמכים הבאים במקרים בהם צריך היה לצרפם והמסמכים היו בידי בעת הגשת הצהרת היבוא:

(א) חשבון מטענים או שטר מטען ימי או שטר מטען אווירי;

(ב) חשבון הובלה;

(ג) מסמך העדפה;

(ד) חשבון מכר;

(ה) מי שהפר הוראה מההוראות לפי פקודה זו, כמפורט להלן, רשאי המנהל להטיל עליו עיצום כספי לפי הוראות סימן זה, בסכום של 25,000 שקלים חדשים:

(1) מי שלא הגיש מצהר במועד, בניגוד להוראות החלות לגביו, כמפורט להלן, לפי העניין:

(א) סוכן אנייה, קברניט אנייה, משלח בינלאומי או חברת הספנות - בניגוד להוראות סעיף 53(א)(1);

(ב) חברת תעופה מובילה - בניגוד להוראות סעיף 53(א)(2);

(ג) סוכן מכס של יבואן - בניגוד להוראות סעיף 53(א)(3);

(2) בעל רישיון מחסן שפעל בניגוד לתנאי הרישיון, בניגוד להוראות סעיף 68(א);

(3) בעל רישיון מחסן שאחסן במחסן טובין בלא שניתנה לגביהם התרה, בניגוד להוראות סעיף 68(ב).

(ד) בעל רישיון מחסן שהפר הוראה מההוראות לפי סעיף 232, כמפורט בטור א' בתוספת, רשאי המנהל להטיל עליו עיצום כספי בסכום הקבוע בטור ב' לצדה.

(ה) סוכן מכס שלא אימת חתימה של בעל הטובין על כתב ההרשאה בניגוד לסעיף 168(ב), רשאי המנהל להטיל עליו עיצום כספי לפי הוראות סימן זה בגובה 400 שקלים חדשים.

הודעה על כוונת חיוב (א) 223.ג. היה למנהל יסוד סביר להניח כי אדם הפר הוראה מההוראות לפי פקודה זו, כאמור בסעיף 223 (בפרק זה - המפר), ובכוונתו להטיל עליו עיצום כספי לפי אותו סעיף, ימסור למפר הודעה על הכוונה להטיל עליו עיצום כספי (בפרק זה - הודעה על כוונת חיוב).

(ב) בהודעה על כוונת חיוב יציין המנהל, בין השאר, את אלה:

(1) המעשה או המחדל (בפרק זה - המעשה), המהווה את ההפרה;

(2) סכום העיצום הכספי והתקופה לתשלומו;

(3) זכותו של המפר לטעון טענותיו בפני המנהל לפי הוראות סעיף 223ד;

(4) הסמכות להוסיף על סכום עיצום הכספי בשל הפרה נמשכת או הפרה חוזרת לפי הוראות סעיף 223ו, והמועד שממנו יראו הפרה כהפרה נמשכת לעניין הסעיף האמור.

223ד. מפר שנמסרה לו הודעה על כוונת חיוב לפי הוראות סעיף 223ג רשאי לטעון טענותיו, בכתב, לפני המנהל, לעניין הכוונה להטיל עליו עיצום כספי ולעניין סכומו, בתוך 30 ימים ממועד מסירת ההודעה, ורשאי המנהל להאריך את התקופה האמורה בתקופה נוספת שלא תעלה על 30 ימים.

זכות טיעון

223ה. (א) המנהל יחליט, לאחר ששקל את הטענות שנטענו לפי סעיף 223ד, אם להטיל על המפר עיצום כספי, ורשאי הוא להפחית את סכום העיצום הכספי לפי הוראות סעיף 223ז.

החלטת המנהל
ודרישת תשלום

(ב) החליט המנהל לפי הוראות סעיף קטן (א) -

(1) להטיל על המפר עיצום כספי - ימסור לו דרישה, בכתב, לשלם את העיצום הכספי (בפרק זה - דרישת תשלום), שבה יציין, בין השאר, את סכום העיצום הכספי המעודכן ואת התקופה לתשלומו;

(2) שלא להטיל על המפר עיצום כספי - ימסור לו הודעה על כך, בכתב.

(ג) בדרישת תשלום או בהודעה, לפי סעיף קטן (ב), יפרט המנהל את נימוקי החלטתו.

(ד) לא טען המפר את טענותיו לפי הוראות סעיף 223ד, בתוך התקופה האמורה באותו סעיף, יראו את ההודעה על כוונת חיוב, בתום אותה תקופה, כדרישת תשלום שנמסרה למפר במועד האמור.

הפרה נמשכת והפרה חוזרת 223ו. (א) בהפרה נמשכת ייוסף על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה, החלק החמישים שלו לכל יום שבו נמשכת ההפרה.

(ב) בהפרה חוזרת ייוסף על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה, סכום השווה לעיצום הכספי כאמור; לעניין זה, "הפרה חוזרת" – הפרת הוראה מההוראות לפי פקודה זו, כאמור בסעיף 223ב, בתוך שנתיים מהפרה קודמת של אותה הוראה שבשלה הוטל על המפר עיצום כספי או שבשלה הורשע.

סכומים מופחתים 223ז. (א) המנהל אינו רשאי להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכומים הקבועים בסימן זה, אלא לפי הוראות סעיף קטן (ב).

(ב) שר האוצר, בהסכמת שר המשפטים, רשאי לקבוע מקרים, נסיבות ושיקולים שבשלהם ניתן יהיה להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכומים הקבועים בסימן זה, ובשיעורים שיקבע.

סכום מעודכן של העיצום הכספי 223ח. (א) העיצום הכספי יהיה לפי סכומו המעודכן ביום מסירת דרישת התשלום ולגבי מפר שלא טען טענותיו לפני המנהל כאמור בסעיף 223ד - ביום מסירת ההודעה על כוונת חיוב; הוגש ערעור לבית משפט לפי סעיף 223טז ועוכב תשלומו של העיצום הכספי בידי המנהל או בית המשפט - יהיה העיצום הכספי לפי סכומו המעודכן ביום ההחלטה בערעור.

(ב) סכומי העיצום הכספי הקבועים בסעיף 223 ובתוספת, יתעדכנו ב-1 בינואר בכל שנה (בסעיף קטן זה – יום העדכון), בהתאם לשיעור שינוי המדד הידוע ביום העדכון לעומת המדד שהיה ידוע ב-1 בינואר של השנה הקודמת; הסכום האמור יעוגל לסכום הקרוב שהוא מכפלה של 10 שקלים חדשים; לעניין זה, "מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

(ג) הממונה יפרסם ברשומות הודעה על סכומי העיצום הכספי המעודכנים לפי סעיף קטן (ב).

223ט. המפר ישלם את העיצום הכספי בתוך 30 ימים מיום מסירת דרישת התשלום כאמור בסעיף 223ה.

המועד לתשלום
עיצום כספי

223י. (א) לא שילם המפר עיצום כספי במועד, ייוספו על העיצום הכספי לתקופת הפיגור, הפרשי הצמדה וריבית כהגדרתם בחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961 (בפרק זה – הפרשי הצמדה וריבית), עד לתשלומו.

הפרשי הצמדה
ורבית

(ב) על אף האמור בסעיף 231א, הוראות סעיף 100 לחוק מס ערך מוסף לא יחולו לעניין הפרשי הצמדה וריבית כאמור בסעיף קטן (א).

223יא עיצום כספי ייגבה לאוצר המדינה ועל גבייתו תחול גבייה

פקודת המסים (גביה)¹².

סימן ג': התראה מינהלית

¹² חוקי אי"י, כרך ב' עמ' (ע) 1374, (א) 1399.

התראה מינהלית 223.ב.א) היה למנהל יסוד סביר להניח כי אדם הפר הוראה מההוראות לפי פקודה זו, כאמור בסעיף 223ב, והתקיימו נסיבות שקבע המנהל, בנהלים, באישור היועץ המשפטי לממשלה, רשאי הוא, במקום להמציא לו הודעה על כוונת חיוב ולהטיל עליו עיצום כספי, לפי הוראות סימן ב', להמציא לו התראה מינהלית לפי הוראות סימן זה; בסעיף קטן זה, "היועץ המשפטי לממשלה" - לרבות משנה ליועץ המשפטי לממשלה שהיועץ המשפטי לממשלה הסמיכו לעניין זה.

ב) בהתראה מינהלית יציין המנהל מהו המעשה המהווה את ההפרה, יודיע למפר כי עליו להפסיק את ההפרה וכי אם ימשיך בהפרה או יחזור עליה יהיה צפוי לעיצום כספי בשל הפרה נמשכת או הפרה חוזרת, לפי העניין, כאמור בסעיף 223ד, וכן יציין את זכותו של המפר לבקש את ביטול ההתראה לפי הוראות סעיף 223ג.

ביטול התראה מינהלית 223.ג.א) נמסרה למפר התראה מינהלית כאמור בסעיף 223ב, רשאי הוא לפנות למנהל, בכתב, בתוך 30 ימים, בבקשה לבטל את ההתראה בשל אחד מהטעמים האלה:

(1) המפר לא ביצע את ההפרה;

(2) המעשה שביצע, המפורט בהתראה, אינו מהווה הפרה.

ב) קיבל המנהל בקשה לביטול התראה מינהלית, לפי הוראות סעיף קטן א), רשאי הוא לבטל את ההתראה או לדחות את הבקשה ולהותיר את ההתראה על כנה; החלטת המנהל תינתן בכתב ותימסר למפר בצירוף נימוקים.

הפרה נמשכת 223.ד.א) נמסרה למפר התראה מינהלית לפי הוראות והפרה חוזרת לאחר התראה סימן זה והמפר המשיך להפר את ההוראה שבשלה נמסרה לו ההתראה, ימסור לו הממונה דרישת תשלום בשל הפרה נמשכת כאמור בסעיף 223ו.

(ב) נמסרה למפר התראה מינהלית לפי הוראות סימן זה והמפר חזר והפר את ההוראה שבשלה נשלחה לו ההתראה, בתוך שנתיים מיום מסירת ההתראה, יראו את ההפרה הנוספת כאמור כהפרה חוזרת לעניין סעיף 223(ב), והמנהל ימסור למפר הודעה על כוונת חיוב לפי הוראות סעיף 223ג בשל ההפרה החוזרת.

סימן ד': שונות

עיצום כספי בשל 223טו על מעשה אחד המהווה הפרה של הוראה הפרה לפי פקודה זו . מההוראות לפי פקודה זו המנויות בסעיף 223ב ושל ולפי חוק אחר הוראה מההוראות לפי חוק אחר, לא יוטל יותר מעיצום כספי אחד.

ערעור 223טז (א) על החלטה סופית של המנהל לפי פרק זה ניתן לערער לבית משפט השלום שבו יושב נשיא בית משפט השלום; ערעור כאמור יוגש בתוך 30 ימים מהיום שבו נמסרה למפר הודעה על ההחלטה.

(ב) אין בהגשת ערעור לפי סעיף קטן (א) כדי לעכב את תשלום העיצום הכספי, אלא אם כן הסכים לכך המנהל או אם בית המשפט הורה על כך.

(ג) החליט בית המשפט לקבל ערעור שהוגש לפי סעיף קטן (א), לאחר ששולם העיצום הכספי והורה על החזרת סכום העיצום הכספי ששולם או על הפחתת העיצום הכספי, יוחזר הסכום ששולם או כל חלק ממנו אשר הופחת, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית, מיום תשלומו עד יום החזרתו.

פרסום על עיצום 223יז. (א) הטיל המנהל עיצום כספי לפי פרק זה, יפרסם באתר האינטרנט של רשות המסים את הפרטים שלהלן, בדרך שתבטיח שקיפות לגבי הפעלת שיקול דעתו בקבלת ההחלטה להטיל עיצום כספי:

(1) דבר הטלת העיצום הכספי;

(2) מהות ההפרה שבשלה הוטל העיצום
הכספי ונסיבות ההפרה;

(3) סכום העיצום הכספי שהוטל;

(4) אם הופחת העיצום הכספי –
הנסיבות שבשלהן הופחת סכום העיצום
ושיעור ההפחתה;

(5) פרטים אודות המפר, הנוגעים לעניין;

(6) שמו של המפר – אם המפר הוא
תאגיד.

(ב) הוגש ערעור לפי סעיף 223טז, יפרסם
המנהל, בפרסום לפי סעיף קטן (א), גם את דבר
הגשת הערעור ואת תוצאותיו.

(ג) על אף הוראות סעיף קטן (א)(6), רשאי
המנהל לפרסם את שמו של מפר שהוא יחיד, אם
סבר שהדבר נחוץ לצורך אזהרת הציבור.

(ד) על אף האמור בסעיף זה, לא יפרסם המנהל
פרטים שהם בגדר מידע שרשות ציבורית מנועה
מלמסור לפי סעיף 9(א) לחוק חופש המידע,
התשנ"ח-1998¹³, וכן רשאי הוא שלא לפרסם
פרטים לפי סעיף זה שהם בגדר מידע שרשות
ציבורית אינה חייבת למסור לפי סעיף 9(ב) לחוק
האמור.

(ה) פרסום לפי סעיף זה בעניין עיצום כספי
שהוטל על תאגיד יהיה לתקופה של ארבע שנים,
ובעניין עיצום כספי שהוטל על יחיד – לתקופה של
שנתיים.

(ו) שר האוצר רשאי לקבוע דרכים נוספות
לפרסום הפרטים האמורים בסעיף זה.

שמירת אחריות 223 יח (א) תשלום עיצום כספי או המצאת התראה פלילית . מינהלית, לפי פרק זה, לא יגרעו מאחריות הפלילית של אדם בשל הפרת הוראה מההוראות לפי פקודה זו המנויות בסעיף 223ב, המהווה עבירה.

(ב) שלח המנהל למפר הודעה על כוונת חיוב או המציא לו התראה מינהלית, בשל הפרה המהווה עבירה כאמור בסעיף קטן (א), לא יוגש נגדו כתב אישום בשל אותה הפרה, אלא אם כן התגלו עובדות חדשות, המצדיקות זאת.

(ג) הוגש נגד אדם כתב אישום בשל הפרה המהווה עבירה כאמור בסעיף קטן (א), לא ינקוט נגדו המנהל הליכים לפי פרק זה בשל אותה הפרה, ואם הוגש כתב אישום בנסיבות האמורות בסעיף קטן (ב) לאחר שהמפר שילם עיצום כספי - יוחזר לו הסכום, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלום הסכום עד יום החזרתו.

ביטול סעיף 226 .55 סעיף 226 לפקודה – בטל.

הוספת פרק ארבעה .56 אחרי סעיף 230 לפקודה יבוא:
עשר א'

”פרק ארבעה עשר א’: דיווח אלקטרוני

הגדרות 230א. בפרק זה -

”דיווח אלקטרוני” - הגשת מסמך באמצעות מסר אלקטרוני החתום בחתימה אלקטרונית מאושרת וניתן לשמירה אלקטרונית ולהפקה כפלט;

”חתימה אלקטרונית מאושרת” – כהגדרתה בחוק חתימה אלקטרונית.

230ב. (א) הצהרת יבוא, הצהרת יצוא, מצהר וכתב חובת דיווח אלקטרוני הרשאה חתום יוגשו לרשות המכס באמצעות מסר אלקטרוני החתום בידי המגיש בחתימה אלקטרונית מאושרת (בפרק זה – מסר אלקטרוני מאושר), בהתאם להוראות לפי פרק זה.

(ב) המנהל רשאי לקבוע בכללים מסמכים נוספים על המסמכים המנויים בסעיף קטן (א), אשר יוגשו לרשות המכס באמצעות מסר אלקטרוני כאמור באותו סעיף קטן.

230ג. מי שחייב בהגשת מסמך באמצעות מסר אלקטרוני, ישמור את המסמך, לרבות כל מסמך שצורף לו, בדרך שיקבע המנהל בכללים. שמירת מסמך שהוגש כמסר אלקטרוני

230ד. הודעה, דרישה או כל מסמך אחר שהמנהל או עובד רשות המכס שהמנהל הסמיכו לכך רשאים להמציא לפי פקודה זו לנמען, יכול שייערכו כמסר אלקטרוני ויומצאו לנמען בדרך שיקבע המנהל בכללים. המצאת מסר אלקטרוני בידי רשות המכס

230ה. (א) מסר אלקטרוני כאמור בסעיף 230ד, שנשלח לנמען באמצעות מערכת ממוכנת של רשות המכס, חזקה כי הומצא לנמען בתום שלושה ימי עסקים ממועד שליחתו, ובלבד שמתקיימים שני אלה:

(1) בכל כניסה של הנמען למערכת שאליה נשלח המסר (בסעיף זה – המערכת הקולטת), יוצג באופן בולט חיווי על כך שהתקבל מסר אלקטרוני חדש שלא נקרא בידי הנמען;

(2) המערכת הקולטת מאפשרת לנמען להפיק רשומת תוכנה (log) המעידה על מועדי כניסתו למערכת.

(ב) חזקה כאמור בסעיף קטן (א) ניתנת לסתירה בידי הנמען, בין השאר, על ידי המצאת רשומת תוכנה כאמור בפסקה (2) של אותו סעיף קטן שלפיה נמנע מהנמען להתחבר למערכת הקולטת בתקופה שלאחר תום התקופה כאמור בסעיף קטן (א) רישה בשל תקלה באותה מערכת.

כללים לעניין דיווח 230. המנהל רשאי לקבוע בכללים הוראות לעניין-אלקטרוני

(1) התנאים והליכי האישור לשם חיבור למערכת הממוכנת של רשות המכס לצורך דיווח אלקטרוני לרשות המכס;

(2) אופן הדיווח האלקטרוני;

(3) דרישות מינימום למערכות חומרה ותוכנה המשמשות לצורך דיווח אלקטרוני;

(4) מבנה הטפסים שיש להשתמש בהם לצורך דיווח אלקטרוני ומתכונתם.

מרשם תוכנות 230. (א) לצורך אבטחת הדיווח האלקטרוני כאמור בפרק זה ינהל המנהל מרשם של תוכנות שמתקיימות לגביהן הדרישות שנקבעו לפי סעיף 230(3) (בסעיף זה – מרשם תוכנות); מרשם התוכנות יפורסם באתר האינטרנט של רשות המסים.

(ב) לא יעשה אדם שימוש בתוכנה לצורך ביצוע הוראות לפי פקודה זו, אלא אם כן היא רשומה במרשם התוכנות.

תקלה במערכת 230ח. הייתה תקלה או השבתה במערכת חומרה או תוכנה חומרה או תוכנה המשמשת את רשות המכס לקליטה או לשליחה של מסר אלקטרוני לפי הוראות פקודה זו, רשאי המנהל לקבוע בכללים הוראות לעניין קליטה או שליחה שלא באמצעות מסר אלקטרוני, שיחולו בתנאים שיקבע ולתקופה שיקבע; הודעה על קביעת הוראות כאמור תפורסם באתר האינטרנט של רשות המסים."

תיקון סעיף 231 57. בסעיף 231 לפקודה, אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ד) הוראות סעיף זה לא יחולו על עבירה לפי פסקאות (4) או (6) של סעיף 212(א), אלא אם כן נעברה בידי מי שאינו יבואן או יצואן כהגדרתם בסעיף 223א, וכן אם נעברה בקשר למסמך כאמור בסעיפים 62(ג) או 103(ג)2), לפי העניין, שנדרש לפי פקודת היבוא והיצוא."

תיקון סעיף 231 א 58. בסעיף 231 לפקודה, במקום "108(ב), 135 ו-142" יבוא "108, 135, ~~139~~ ו-141".

הוספת סעיף 231א 59. אחרי סעיף 231א לפקודה יבוא -

"חובת סודיות 231א(א) לא יגלה אדם ידיעה שהגיעה אליו אגב ביצוע פקודה זו, אלא בהתקיים אחד מאלה:

(1) שר האוצר התיר לגלותה;

(2) המידע נדרש לרשות המכס או לרשות מוסמכת לצורך ביצוע פקודה זו או ביצועו של חוק אחר המסדיר יבוא או יצוא של טובין או פיקוח על טובין מיובאים או מיוצאים, או התקנות לפיהם, במקרה ובמידה שנדרש; בפסקה זו, "רשות מוסמכת" – כהגדרתה בסעיף 2ב(א) לפקודת היבוא והיצוא;

(3) נדרש לגלותה בהליך משפטי לפי פקודה זו או חוק מסים כמשמעותו בחוק לתיקון דיני מסים (חילופי ידיעות בין רשויות המס), התשכ"ז-1967¹⁴;

¹⁴ ס"ח התשכ"ז, עמ' 136.

(4) המידע הוא כמפורט בסעיף 384א לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995¹⁵, או בתקנות לפיו, ובלבד שמידע כאמור יימסר למוסד לביטוח לאומי ושמידע זה נדרש לתכליות האמורות באותו סעיף, ובמידה שנדרש.

(ב) לעניין סעיף קטן (א)(1), רשאי שר האוצר לתת היתר לגילוי סוגי מידע, ובלבד שהיתר כאמור יינתן לבעלי תפקידים שצוינו בו לצורך מילוי תפקידם כדין, ומנימוקים שיירשמו.

(ג) הגיעה לאדם ידיעה לפי הוראות סעיף קטן (א), יראו אותו כמי שקיבל אותה אגב ביצוע פקודה זו.

(ד) גילה אדם ידיעה שהגיעה אליו אגב ביצוע פקודה זו, בניגוד להוראות לפי סעיף זה, דינו - מאסר שנה או קנס 19,300 שקלים חדשים."

תיקון סעיף 231 ד 60. בסעיף 231(ג)(2) לפקודה, במקום "אותו רשימון" יבוא "אותה הצהרת יבוא".

הוספת סעיף 232 א 61. אחרי סעיף 232 לפקודה יבוא:

"תיקון התוספת 232 א. שר האוצר רשאי, בצו, בהסכמת שר המשפטים, לתקן את התוספת, ובלבד שסכום העיצום הכספי שייקבע בשל הפרה של הוראה מההוראות לפי סעיף 232, כמפורט בטור ב' בתוספת, לא יעלה על 50,000 שקלים חדשים."

תיקון סעיף 233 62. בסעיף 233 לפקודה, בכותרת השוליים, במקום "בתסקיר" יבוא "במצהר".

הוספת סעיף 238 א 63. אחרי סעיף 238 לפקודה יבוא:

"הקלות בהליכי 238א. לצורך הקלה על תהליכי סחר החוץ, אבטחת
יבוא לגורמים שרשרת האספקה העולמית וחיזוק אמצעי
מאושרים הביטחון בתהליכים אלה, רשאי המנהל להעניק
לגורמים שיאשר הקלות בהליכי יבוא לפי פקודה
זו; המנהל יורה על סוגי ההקלות כאמור שיינתנו
ועל התנאים שלפיהם יינתנו ההקלות."

תיקון סעיף 239 א 64. בסעיף 239 א לפקודה, במקום "רשמו" יבוא "הצהרה", ובמקום "שהותרו
טובין" יבוא "שניתנה לגבי טובין שנכללו בהצהרה התרה".

תיקון סעיף 239 ב 65. בסעיף 239 ב לפקודה –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "רשמו" תעודה וכל מסמך המוצאים על פי חוק
זה" יבוא "כל מסמך שמוציאה רשות המכס לפי הוראות פקודה זו", ובמקום
"בהם, אינם טעונים" יבוא "בו, אינו טעון";

(2) סעיף קטן (ב) – בטל.

הוספת תוספת 66. אחרי סעיף 241 לפקודה יבוא:

"תוספת

(סעיף 223 ב(ד))

|

ההוראה	סכום העיצום הכספי בשקלים חדשים
(1) בעל רישיון מחסן שלא ניהל רישומים בהתאם להוראות המנהל, בניגוד להוראות תקנה 23(א) לתקנות המכס, התשכ"ו-1965 ¹⁶ (בתוספת זו – תקנות המכס);	5,000
(2) בעל רישיון מחסן שלא הגיש למנהל דוח שנתי על המלאי בהתאם להוראות תקנה 23א לתקנות המכס;	5,000
(3) בעל רישיון מחסן שלא שמר מסמך, בניגוד להוראות תקנה 23ב לתקנות המכס;	5,000
(4) בעל רישיון מחסן שלא הודיע למנהל על שינוי שחל בפרט שמסר, בניגוד להוראות תקנה 23ג לתקנות המכס;	10,000
(5) בעל אמצעי שליטה בבעל רישיון מחסן שהעביר אמצעי שליטה בו בניגוד להוראות תקנה 23ו(ד) לתקנות המכס;	40,000
(6) בעל רישיון מחסן שהעביר את ניהול המחסן והפיקוח עליו לאחר, בלא אישור המנהל, בניגוד להוראות תקנה 23ו(יז) לתקנות המכס;	25,000
(7) בעל רישיון מחסן כללי שאחסן במחסן טובין בניגוד להוראות תקנה 23ו(יט) לתקנות המכס;	25,000
(8) בעל רישיון מחסן שלא המציא למנהל הצהרות ותעודות, בניגוד להוראות תקנה 23יב לתקנות המכס.	10,000

תיקון חוק מס ערך 67. בחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975¹⁷ - מוסף

(1) בסעיף 1, אחרי ההגדרה "המס" יבוא:

"הצהרת יבוא" – כמשמעותה בסימן ה' לפרק רביעי לפקודת המכס;

¹⁶ ק"ת התשכ"ו, עמ' 274.
¹⁷ ס"ח התשל"ו, עמ' 52; התשע"ז, עמ' 390.

"הצהרת יצוא" – כמשמעותה בסימן ב' בפרק שישי לפקודת המכס;";

(2) בסעיף 11א, במקום "כשהרשימון לצריכה בארץ ערוך" יבוא "כשהצהרת היבוא ערוכה";

(3) בסעיף 30(א1), במקום "אם הותר לגביהם רשימון יצוא או מסמך אחר שאישר לעניין זה המנהל" יבוא "אם הוגשו לגביהם הצהרת יצוא או מסמך אחר שאישר לעניין זה המנהל, וניתנה לגביהם התרה";

(4) בסעיף 38(א), במקום "ברשימון יבוא" יבוא "בהצהרת יבוא", במקום "שרשימון היבוא" יבוא "שהצהרת היבוא", במקום "נושא את שמו" יבוא "נושאים את שמו" ובמקום "הרשימון" יבוא "ההצהרה";

(5) בסעיף 40, במקום "ברשימוני יבוא" יבוא "בהצהרות יבוא";

(6) בסעיף 40א, במקום "רשימון היבוא" יבוא "הצהרת היבוא";

(7) בסעיף 69א -

(א) בסעיף קטן (א) -

(1) בפסקה (4), במקום "רשימוני הייצוא" יבוא "הצהרות היצוא" ובמקום "שהותרו בתקופת הדוח" יבוא "שניתנה לגבי הטובין הכלולים בהם התרה בתקופת הדוח, ושנכללים בדוח";

(2) בפסקה (5), במקום "רשימוני הייבוא" יבוא "הצהרות הייבוא";

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "רשימון ייבוא ורשימון ייצוא" יבוא "הצהרת יבוא והצהרת יצוא" ובמקום "מספרם" יבוא "מספרן";

(8) בסעיף 89, במקום "בעת התרת רשימון היבוא לצריכה בארץ" יבוא "במועד תשלום המכס עליהם לפי הוראות סעיף 123ב לפקודת המכס";

(9) בסעיף 95(א1), במקום "רשימוני יבוא" יבוא "הצהרות יבוא".

תיקון חוק מס קניה (טובין ושירותים) 68. בחוק מס קניה (טובין ושירותים), התשי"ב-1952¹⁸, בסעיף 10(א1), במקום "בשעת פדייתם מפיקוח רשות המכס" יבוא "במועד תשלום המכס עליהם לפי הוראות סעיף 123ב לפקודת המכס".

תיקון פקודת מס הכנסה 69. בפקודת מס הכנסה [נוסח חדש]¹⁹, בסעיף 158ב, אחרי פסקה (2) יבוא:

¹⁸ ס"ח התשי"ב, עמ' 344; התשע"ו, עמ' 286.
¹⁹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120; ס"ח התשע"ז, עמ' 954.

"(א2) פקודת המכס ;

(ב2) חוק מס קניה (טובין ושירותים), התשי"ב-1952 ;

(ג2) פקודת תעריף המכס והפטורים, 1937 ;".

תיקון חוק סוכני המכס 70. בחוק סוכני המכס, התשכ"ה-1964²⁰, בסעיף 3א(ב) -

(1) ברישה, במקום "רשימונים לעניין סעיף 25 לפקודת המכס" יבוא "הצהרת יבוא לפי סימן ה' בפרק רביעי לפקודה המכס או הצהרת יבוא לפי סימן ב' בפרק שישי לפקודה האמורה (בסעיף זה-הצהרות)";

(2) בפסקאות (1) ו-(2), במקום "רשימונים" יבוא "הצהרות".

תיקון חוק היטלי סחר ואמצעי הגנה 71. בחוק היטלי סחר ואמצעי הגנה, התשנ"א-1991²¹ -

(1) בסעיף 1, בהגדרה "יבואן" של טובין, במקום "שהותר לו רשימון לצריכתם של הטובין בארץ" יבוא "שהגיש הצהרת יבוא לצריכה בארץ כאמור בסעיף 62(א)(1) לפקודה האמורה (להלן – הצהרת יבוא לצריכה) וניתנה התרה לגבי הטובין הכלולים בהצהרה";

(2) בסעיף 32לב(ב)(1), במקום "רשימונים שהותרו לפי פקודת המכס" יבוא "הצהרות יבוא לצריכה שניתנה לגבי הטובין הכלולים בהן התרה לפי פקודת המכס (להלן – התרה לצריכה בארץ)";

(3) בסעיף 45-

(א) בפסקה (1), במקום "התרת הרשימון לצריכה בארץ" יבוא "מתן ההתרה לצריכה בארץ לגביהם";

(ב) בפסקה (2), במקום "התרת רשימון היצוא" יבוא "התרתם ליצוא" ובסופה יבוא "לעניין זה, "התרה ליצוא", של טובין - מתן התרה לגבי טובין הכלולים בהצהרת יבוא לפי הוראות סעיף 103 לפקודת המכס".

תיקון חוק הגנה על בריאות הציבור 72. בחוק הגנה על בריאות הציבור (מזון), התשע"ו-2015²², בסעיף 100(2), במקום "רשימון כמשמעותו" יבוא "הצהרת יבוא כהגדרתה".

בריאות הציבור (מזון)

²⁰ ס"ח התשכ"ה, עמ' 16 ; התשס"ה, עמ' 745.
²¹ ס"ח התשנ"א, עמ' 38 ; התשע"א, עמ' 190.
²² ס"ח התשע"ו, עמ' 90.

(א) תחילתם של סעיפים 54 ו-57 לחוק זה ביום כי באב התשע"ח 1) באוגוסט 2018);

(ב) תחילתם של סעיפים 32, 33 ו-34 לחוק זה ביום כ"ט בתמוז התשע"ט (1 באוגוסט 2019); שר האוצר, באישור ועדת הכספים, רשאי לדחות את מועד התחילה לתקופה נוספת שלא תעלה על שנתיים.